

Forensic science is a multidisciplinary subject used for examining crime scenes and gathering evidence to be used in prosecution of offenders in a court of law. Forensic science techniques are also used to examine compliance with international agreements regarding weapons of mass destruction.

The main areas used in forensic science are biology, chemistry, and medicine, although the science also includes the use of physics, computer science, geology, and psychology.

Evidence and Trace Examination

The analysis of the scene of crime or accident involves obtaining a permanent record of the scene (forensic photography) and collection of evidence for further examination and comparison. Collected samples include biological (tissue samples such as skin, blood, semen, or hair), physical (fingerprints, shells, fragments of instruments or equipment, fibers, recorded voice messages, or computer discs) and chemical (samples of paint, cosmetics, solvents, or soil).

Forensic science is the application of natural sciences to matters of the law. In practice, forensic science draws upon physics, chemistry, biology, and other scientific principles and methods. Forensic science is concerned with the recognition, identification, individualization, and evaluation of physical evidence. Forensic scientists present their findings as expert witnesses in the court of law.

The word «**forensic**» means «pertaining to the law»; forensic science resolves legal issues by applying scientific principles to them.

List of used literature:

1. I. M. Komarov Forensic operations in the pre-trial proceedings criminology / Komarov M.I. - M.: Yurlitinform, 2010. - 256 p.
2. A.P. Sheremet Forensics: teach. guide for students. Higher teach. bookmark. / A.P. Sheremet. - Chernivtsi: Our books, 2008. - 440 p.
3. Krylov V.V. Modern forensics. Legal Informatics and Cybernetics / VV Krylov ; scientific. Ed.: Lopashenko H.A. - M: LeksEst, 2007. - 288 p.
4. Forensics: Teach Pract. guidances. / O.A. Boridko, NE. Didenko V.V. Litwin, V. Loginova, K.V. Parasochkina. - Kherson, Kherson. miskdruk., 2010. - 269 p.

Алкоголізм як соціальна проблема

Новіков С.О., студент навчально-наукового інституту права та психології НАВС

Проблема боротьби з алкоголізмом як ніколи актуальна у наші дні. Від цього страждає все суспільство, але в першу чергу під загрозу ставиться підростаюче покоління: діти, підлітки, молодь, а також здоров'я майбутніх матерів. Адже алкоголь особливо активно впливає на організм, що не сформувався, поступово руйнуючи його.

Алкоголізм - захворювання, що викликається систематичним вживанням алкогольних напоїв, що характеризується патологічним

потягом до них, призводить до психічних і фізичних розладів та порушує соціальні стосунки особи, яка страждає цим захворюванням. Найважчою стадією є синдром фізичної залежності від алкоголю, при якому раптове припинення його вживання може викликати такі абстинентні симптоми, як тремор, страх, галюцинації або марення.

Алкоголізм характерний психофізичною залежністю від алкоголю, основою якої є наявність алкоголю в обмінних процесах людського організму, розвивається внаслідок хронічного зловживання спиртними (алкогольними) напоями. У ширшому розумінні алкоголізм - сукупність шкідливих звичок, пов'язаних із зловживанням алкоголем, впливів на здоров'я, життя, працю і добробут людей. Психологічно має дві стадії: звичка та хвороба.

Алкоголізм, або алкогольна залежність, асоціюється з рядом ознак:

Хворобливий потяг до алкоголю;

Ріст толерантності (зростає витривалість до великої кількості алкоголю);

Втрата кількісного контролю;

Наявність синдрому відміни або абстинентного синдрому.

Лікування алкоголізму можливо на будь-якому етапі хвороби, під час будь-якої стадії алкоголізму можна починати і застосовувати успішні методики лікування, проте важливо розуміти, що чим раніше почати лікування - тим більше користі від нього буде.

У цілому мотиви вживання спиртного підлітками поділяються на дві групи. У основі мотивів першої групи лежить бажання наслідувати традиціям, відчувати нові відчуття, цікавість і т.п. Формуванню цих мотивів сприяють деякі властивості психіки неповнолітніх, що пробуджують в них почуття дорослості, бажання бути як усі, прагнення наслідувати старшим і т.п. Віковими особливостями підлітків у визначеній мірі можна пояснити і їхнє вживання спиртних напоїв «для хоробрості». Цей мотив пов'язаний із відсутністю в неповнолітніх життєвого досвіду, знань, що дозволяють їм вільно вступати в спілкування з навколишніми (наприклад, з особами більш старшого віку, дівчатами).

Особливої уваги заслуговує друга група мотивів споживання алкоголю, що формують пияцтво як тип поведінки правопорушників. У число цих мотивів входить прагнення позбутися від нудьги. У психології нудьгою називають особливий психічний стан особистості, пов'язаний з емоційним голодом. У підлітків цієї категорії істотно ослаблений або втрачений інтерес до пізнавальної діяльності. Підлітки, що вживають спиртне майже не займаються суспільною діяльністю. Істотні зсуви спостерігаються в них у сфері дозвілля. Ці хлопці менше цікавляться художньою літературою, рідко беруть участь у самодіяльності, майже не бувають у театрі, втрачають інтерес до серйозної музики, живопису. Нарешті, деякі підлітки споживають спиртне, щоб зняти із себе напругу, звільнитися від неприємних

переживань. Напружений, тривожний стан може виникнути у зв'язку з визначеним становищем їх у сім'ї, шкільному колективі.

Серед багатьох різних факторів, що впливають на прогрес алкоголізму, визнають генетичну схильність, або, іншими словами, спадковий характер. Статистичні дані доводять, що п'ятдесят відсотків опитаних дітей алкоголіків - залежні і актуалізують дану генетичну програму. У дітей алкоголіків простежується підвищена чутливість до алкоголю. В цих осіб незначне вживання алкоголю ставить загрозу формування звикання та похмільного синдрому. Не менш відповідальним є період вагітності. Пренатальний період характерний повною залежністю від матері. Алкоголь, токсичні речовини, що утворюються внаслідок обмінних процесів організму, через плацентарний бар'єр потрапляють в організм плоду та спричинюють отруєння. Особливу небезпеку спричинює вживання алкоголю в перші три місяці вагітності.

Для лікування алкоголізму успішно застосовують ряд методів: вироблення негативного умовного рефлексу на алкоголь за допомогою блювотних засобів, введення тетураму (антабусу), психотерапія, гіпнотичне навчання, гідро-, інсуліно, гормонотерапія, лікувальний сон, трудова терапія та ін.

Нині в Україні існує цілий ряд медичних закладів, які здійснюють лікування від даної залежності.

Алкогольну політику на міжнародному рівні здійснює Всесвітня організація охорони здоров'я. У травні 2010 року на Всесвітній асамблеї охорони здоров'я в Женеві була прийнята «Глобальна стратегія по зниженню зловживання алкоголем». Серед заходів, рекомендованих у доповіді, - обмеження реклами спиртних напоїв, обмеження числа точок продажу алкогольної продукції і скорочення часу продажу, підвищення роздрібних цін на спиртні напої за рахунок податків, інформування про шкоду алкогольних напоїв, поступове зниження допустимих норм вмісту алкоголю в крові водіїв, та ін.

Отже дорослі повинні будувати свої стосунки з дітьми добре усвідомлюючи, що діти – наше майбутнє і для них необхідно створити умови здорового способу життя, збагатити знаннями про людський організм та шкідливий вплив на нього алкогольних напоїв, навчити берегти здоров'я. А зробити це можна лише на основі доброзичливості, довіри. Тоді кожна дитина зрозуміє, що своєю свідомістю і волею вона зробить багато користі для збереження здоров'я наступних поколінь, набагато більше ніж усі літератури світу. У ряду її життєвих цінностей перше місце займає вона сама. І це сприятиме успіху в антиалкогольній роботі.

Отже, проблема алкоголізму є надзвичайно болючою для суспільства і потрібно ще докласти багато зусиль для того, щоб використати її з нашого життя.